

הַלֵּב שֶׁל הַהִתְחַלָּה

וְאָמַר: שְׁהַצְדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי
זוֹסֵיָא ז"ל הָיָה חֲדוֹשׁ גָּדוֹל מְאֹד,
כִּי הִלֵּךְ עִם הַלֵּב שֶׁל הַהִתְחַלָּה
זְמַן רַב.

פרקים נבחרים ממשנתו של רבי נחמן
מברסלב, מילה במילה, מלוקט מתוך הספר
"שבחי מוהר"ן" (חיי מוהר"ן חלק ב').

בהוצאת "כולנו חברים"

נוסח הפתק הקדוש:

מאד היה קשה לי לרדת אליך
תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי
מאד מעבודתך ועליך אמרתי
מייץ פייעריל וועט טליען ביז
משיח וועט קומען חזק ואמין

(תרגום מאידיש: ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח
חזק ואמין)

בעבודתך

נְנַחְמְנֵהְךָ נְחַמְנֵהְךָ מֵאוֹמֵן

ובזה אגלה לך סוד והוא:
מלא וגדיש מקו לקו (פצפציה)
ובחזוק עבודה תבינהו וסמן
יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה

לעילוי נשמת חברנו היקר
יעקב ישראל שלמה
בן יצחק מעיין
ז"ל

ספרון מיוחד זה, מוקדש לאחינו ישראל
היקרים! אתכם אנו פוגשים בזמן ההפצות
- בריקודים ברחובות ובאירועים.

לשמוח אתכם - אצלינו זה טבעי וזה בדם,
כי יש לנו אין-ספור סיבות לשמוח ולשמח.
אולם לא השמחה היא המטרה, משימתנו
העליונה היא: להביא לכם את רבי נחמן ללב
ולדעת.

רבי נחמן מקור השמחה, מלמד אותנו
איך ולמה לשמוח. ממנו תקבלו איך
לשמוח בעצמיכם ובבוראכם, עד שהשמחה
תופנם בתוככם ותוקרן החוצה ותאיר לכל
סביבתכם.

רצוננו להטעים לכם מה"יין ההונגרי"
המשובח, אורו ודעתו של רבנו נחמן
מברסלב. לשם כך אנו מקדישים המון - זמן,
מחשבה, פעולות וממון. כי יש לנו הכרת
הטוב לזכייתנו ומצווים אנו לזכות אחרים.

לרבי נחמן ספרים רבים מלאים בעצות ותובנות יקרות-ערך הקולעות למצב דורינו, לכלל החברה, ולכל אחד ואחת בפרט. אך לספריו יש ניגון מיוחד, שצריך להאזין אליו היטב, לקלוט את הצלילים, או אז מרגישים נעימות של גן עדן.

ספרון זה, יש בו ליקוט ענייני, ראשי פרקים, באופן שכל אחד באשר-הוא יכול לקרוא ולהבין תכף ומיד, הוא ערוך בכתב גדול, קצר וקולע. והחשוב מכל: מילה במילה ממה שכתוב בספר.

אנו מודים לכם המון על שיתוף הפעולה, נשמח להשתתף בכל אירוע משמח שלכם.

קריאה מהנה

כולנו חברים

הֲאֵתָהּ תִּהְיֶה בְּמִרָה שְׁחֹרָה?
אֵתָהּ מְחַיֵּב לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה
תָּמִיד

אָנוּ מְזַהְרִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד

צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִתְחַזֵּק לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד אִיךָ שֶׁהוּא. עַל-כֵּן
אֶפְלוּ בַּעַת הַצָּעַר וְהַרְחֹק מֵעֲבוּדָתוֹ
- צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לִהְיוֹת אַךְ שִׂמְחָה
תָּמִיד

הלב של ההתחלה

עקר התרחקות כל אדם מהשם
יתברך היא רק מחמת עצבות ומרה
שחורה

המדה של עצבות מזקת לנו,
לעבודתו יתברך - יותר מהכל

על-פי רב צריכין לשמח את עצמו
במלי דשטותא, לעשות עניני צחוק
ומלתא דבדיחותא כדי לשמח את
עצמו במה דאפשר.

רבי נחמן

עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה זֹכָה
לְשִׂמְרַת הַבְּרִית, שֶׁהַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ בְּעֶצְמוֹ כְּבִיכּוֹל יִשְׁמֹר
אֶת בְּרִיתוֹ

הלב של ההתחלה

תְּרִשָּׁה לְהַפִּיל אֶת עֵצְמֶךָ?

אָחִי עוֹד יַעֲבֹר, אָחוֹז עֵצְמֶךָ

ה' עִמָּךְ אֵל תִּפְחָד

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ טוֹב תָּמִיד

כִּי בְשָׂדֵה וַיַּעַר טוֹב מְאֹד לְהַתְּבוֹדָדוֹת

טוֹב הָיָה שְׂיֵהָיָה לְאִישׁ כְּשֶׁר סוֹסִים,
שְׂיִסַּע בְּכָל פַּעַם עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים
לְתוֹךְ אֵיזָה יַעַר וְכִיּוֹצֵא, וְשָׁם יִדְבְּרוּ
יְרֵאת שָׁמַיִם וַיְהִי לָהֶם הַתְּבוֹדָדוֹת.

כְּשֶׁמְּתְבוֹדָד בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, יֹאמֶר:
"הַיּוֹם אֲנִי מִתְּחִיל לְדַבֵּק בְּךָ."

הלב של ההתחלה

אֶפִּילוּ כְּשֵׁאִין יְכוּלִין לְדַבֵּר
בְּהִתְבוּדוֹת, רַק תִּבֶּת 'רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם' - גַּם-כֵּן טוֹב מְאֹד

פַּעַם אַחַת שָׁאַל אוֹתוֹ אֶחָד מִבְּנֵי
הַנְּעוּרִים הַקְּטָנִים: "אֵיךְ לְהִתְבוּדֵד?"
וְלָמַד אוֹתוֹ לֹאמַר לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:
"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלַי, כִּי הִיִּתְכֵן
שֶׁיַּעֲבִרוּ יָמַי בְּהֶבֶל כָּזֶה, וְכִי בִשְׁבִיל כָּךְ
נּוֹצַרְתִּי?" אַחֲר־כֵּן, בְּאִיזָה עֵת עָמַד
זֶה הָאִישׁ אַחֲרֵ כְּתוּלֵי רִבְנוּ ז"ל, וְשָׁמַע
שֶׁרִבְנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ שָׁפַךְ אֶת לְבוֹ לְפָנָי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּדַבּוּרִים כֵּאלֵּוּ.

יְכוּלִין לְהַפִּיר בְּאַחַר [באדם אחר]
אם יש לו התבודדות

וְגַם אֲנֹכִי שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ
בְּעֶצְמוֹ, שֵׁישׁ לוֹ קוֹל דְּמָמָה דְּקָה,
שִׁיכוֹל לְעַמֵּד בֵּין הָעַם וְהַמּוֹן אֲנָשִׁים
וְיִצְעַק בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה מְסוּף
הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְכָל הָאֲנָשִׁים
סְבִיבֵיו לֹא יִשְׁמְעוּ כָּלֵל.

הלב של ההתחלה

עָנָה וְאָמַר: "אֵיךְ אָנּוּ יְכוּלִין לְהַמְתִּין
עָלָיו עַד שְׂתַפְּלֵל, כִּי מִי יוֹדֵעַ מָה
יְהִי נַעֲשֶׂה מִמּוֹנוֹ עַל-יְדֵי הַתַּפְּלָה,
כִּי תַפְּלָה צְרִיכִין לְהַתַּפְּלֵל בְּמִסִּירַת
נַפְשׁוֹ. וְאִם-כֵּן מִי יוֹדֵעַ מָה יְהִי נַעֲשֶׂה
מִמּוֹנוֹ"

כְּשֶׁאוֹמְרִים טוֹב מְזָמֹר תְּהִלִּים הֲרִי
הוּא כְּמוֹ מִשְׁקָה טָעִים

אֲנִי אִישׁ פֶּלֶא וְנִשְׁמָתִי הוּא פֶּלֶא
גְּדוֹל

אֲנִי אֵילָן נֶאֱדָה וְנִפְלֵא מְאֹד עִם
עֲנָפִים נִפְלְאִים מְאֹד וְלִמְטָה אֲנִי
מְנַח בְּאֶרֶץ מִמֶּשׁ

הֲלֹא אַתֶּם יוֹדְעִים מֵהוּת הָעוֹלָם
עֲתָה, הֲלֹא אִם לֹא הָיָה עוֹלָם כְּזֶה.. -
הֵייתִי חֲדוּשׁ

הלב של ההתחלה

אלו הייתי יודע שאני עומד
עכשו כמו בשעה הקודמת, לא
הייתי רוצה את עצמי כלל בזה
העולם

כל הצדיקים הגדולים הגיעו
למעלה ולמדרגה שהגיעו, אבל
עמדו בזה. ואני ברוך השם, בכל
רגע ורגע נעשה איש אחר

פַּעַם אַחַת יֵשֵׁב יַחַד עִם הָרַב
הַקָּדוֹשׁ הַמְּגִיד מְטִירָאוֹיֶצֶע, וְתַפְס
בְּזָקְנוֹ שֶׁל הַמְּגִיד הַנִּי"ל בְּדֶרֶךְ חֶבֶה
וְאָמַר לוֹ: "חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֵדֵן לֹא הָיָה
בְּעוֹלָם"

אָמַר לְאַחַד: שֶׁהוּא יָכוֹל לְהַעֲלוֹת
בְּדַבּוּרוֹ בְּעֵלְמָא אֶת הָאָדָם, מְכַל
הַשְּׁבַעָה מְדוּרֵי גֵיהֶנָם וּלְהַכְנִיסוֹ לְגֵן-
עֵדֵן

אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אִישׁ כְּשֶׁר - כְּמוֹנֵי
מְמוֹשׁ

הלב של ההתחלה

יש לי בת בקרימינטשאק (שם עיר)
...תאמרו לה שיש לה אבא שהוא
כֶּזֶה חֲדוּשׁ לֹא הָיָה וְלֹא יִהְיֶה, אִם
הִיִּתִי רוֹצֶה לְגַלוֹת מֵאֵתִי - הִיוּ כָּל
הָעוֹלָם רָצִין אַחֲרַי, אֲךָ שְׂאִינִי רוֹצֶה

הָעוֹלָם הָיוּ צָרִיכִין לְהַעֲתִיר הַרְבֵּה
עֲבוּרֵי, כִּי הָעוֹלָם הֵם צָרִיכִים אוֹתִי
מְאֹד מְאֹד, כִּי הָעוֹלָם אֵין יְכוּלִין
לְהִיּוֹת בְּלַעֲדֵי כָּלֵל

אַתֶּם יוֹדְעִים בְּעֶצְמְכֶם אִיךְ אַתֶּם
צָרִיכִים אוֹתִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל
הַצְּדִיקִים צָרִיכִים אוֹתִי, כִּי גַם הֵם
צָרִיכִים לְהַחֲזִיר אוֹתָם לְמוֹטָב. וְגַם
אֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם צָרִיכִין אוֹתִי.

הֵייתִי סָבוּר שֶׁהֵיְצַר הָרַע שְׁלִי אוֹמֵר
לִי שְׂאִין מִי שְׂיוֹכֵל לְהִנְהִיג אֶת בְּנֵי
הַנְּעוּרִים כְּמוֹנִי, עֲכָשׁוּ אֲנִי יוֹדֵעַ
בְּבִירוֹר: שְׂאֲנִי מְנַהִיג הַדּוֹר יְחִידִי
בְּעוֹלָם וְאִין מְנַהִיג כְּמוֹנִי

הלב של ההתחלה

אַחַר שֶׁכָּבַר נִמְצָא הַצַּדִּיק הָאֵמֶת
בְּעוֹלָם - אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַרֵּב
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֵמֶת בְּשׁוֹם אִפּוֹ,
כִּי-אִם כְּשִׂאֲכִין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו

עַל שְׁנֵי כְּתוּת אֲנָשִׁים יֵשׁ לִי רַחֲמָנוּת
גָּדוֹל עֲלֵיהֶם: עַל אֱלוֹ אֲנָשִׁים
שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלַי וְאִינָם
מִתְקַרְבִּים, וְעַל אֱלוֹ הַמְקַרְבִּים אֵלַי
וְאִינָם מְקַיְמִים אֶת דְּבָרֵי.

אֲנִי יוֹדַע שְׂיִהְיֶה עֵת, בְּעֵת שְׂיִהְיֶה
הָאָדָם מְנַח עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל
הַדָּלֶת, אִזּוּ יִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ הַיָּטֵב
וַיִּתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלֹא זָכָה
לְהִתְקַרֵּב אֵלַי, אוֹ שְׁלֹא קָיָם אֶת
דְּבָרֵי. כִּי אִזּוּ יִדְעוּ: שְׂאָם הָיוּ מְקַרְבִּים
אֵלַי וּמְקַיָּמִים אֶת דְּבָרַי - לֹא הָיָה שׁוּם
דְּרָגָא בְּעוֹלָם שְׁלֹא הָיִיתִי מְבִיאָם
לְאוֹתָהּ הַמְּדֻרָגָה. אֲבָל לֹא יוֹעִיל אִזּוּ

אֲפֹלוּ אִם אֵינוּ אִישׁ כָּשֶׁר, אָף-עַל-
פִּי-כֵן טוֹב לוֹ מְאֹד מֵה שְׂמִתְקַרֵּב
עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק

הלב של ההתחלה

העולם ראוי שיתמהו עצמן על האהבה שבינינו

הצדיק אוהב את אנשיו באהבה
גדולה ורבה מאד, וחפץ בטובתם
מאד באמת. אם היה אפשר לו היה
נותן להם כל הטוב שבכל העולמות.

מה? אתם יכולים לעשות תשובה?
וכי מספיקים ימיכם וכחכם בלכם
לתקן פגם אחד ממה שקלקלתם?
רק אני עושה תשובה בשבילכם.

אָנִי יִדְעֵתִי הַיִּצָּר הָרַע שְׁלָכֶם, אֱלוֹ
הָיוּ לוֹקַחֲחִין מִכֶּם הַיִּצָּר הָרַע הָיוּ
הוֹלְכִין וּמְקַלְחִין צְנוּרוֹת מְלֵאִים
דָּם וְכָל הָעוֹלָם הָיָה מְלֵא דָם. אֶפְלוּ
כְּשֶׁתְּהִיוּ אַנְשִׁים כְּשָׂרִים - צָרִיךְ לָכֶם
זְכִיָּה גְדוֹלָה שֶׁתִּדְעוּ עֵצָם הַיִּצָּר הָרַע
שְׁלָכֶם שֶׁהָיָה לָכֶם, רַק אָנִי יִדְעֵתִי
אוֹתוֹ

מָה לָכֶם לַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבוֹת? אֵין
אַתֶּם צָרִיכִים כִּי-אִם לְתֵת אַבְנִים
וְסִיד, וְאָנִי בּוֹנֵה מֵהֶם בְּנֵינִים נְפֻלָּאִים
וְנוֹרָאִים

הלב של ההתחלה

יִסְפְּרוּ כַּמָּה מַעֲשֵׂי־מַאֲנְשֵׁי-שְׁלוֹמֵנו,
וּמִכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיוּ כַּמָּה מַעֲשֵׂי־מַאֲנְשֵׁי־

מִי שִׁיגַע עֲצָמוֹ בִּי, אִפִּילוֹ בִּאֲצִבַּע,
הוּא כִּבֵּר יַעֲבוֹר אִפִּילוֹ שִׁבְעָה מִיָּמוֹת
מִבְּלִי לִהְיִרֵטֵב

אֵין הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לִּי זֹאת
ח"ו בְּשׁוֹם פֶּעַם לְקַח מִמֶּנִּי אֵיזָה אִישׁ
מַאֲנֵשִׁי בְּאֶמְצֵעַ

יש לאל ידי לתקן הכל, כל מה
שקלקלתם עד הנה, רק העקר
מעתה לא תעשו עוד. ואפלו מהיום
והלאה איני מקפיד על השגגות
שתעברו ח"ו, רק העקר שעל-כל-
פנים תשמרו עצמכם ממזיד

כמה צלם אלקים היו מנחמים ברפוש,
שאני הוצאתים מהרפוש והטיט שהיו
שם, ועל ידי נתקרבו אליו יתברך
בהתקרבות כזה שאין להם להתבייש
מצדיקים גדולים וכו', כי נראה בחוש
שהמתקרבים אלי נשתנה פניהם,
ובא עליהם פנים של יהודי בחינת
צלם אלקים.

הלב של ההתחלה

הלא יש אצלי אנשים שאיני יודע
אם השאול תחתיות היה די להם,
כי גם השאול תחתיות היה קטן
לפניהם, שאם היה אפשר להם
לחתר תחת שאול תחתית היו
חותרים, ועל ידי נתקרבו

שמעתי שפעם אחת ספר רבנו
ז"ל מופעלת המתקרבים אליו ז"ל,
שאפלו כשנשתבש ונתבלבל לאחד
ידעתו קצת רחמנא לצלן, אף-על-
פי-כן הם חזקים באמונה שלמה בו.

הלא כָּבֵד עֵינַי כָּלֹת כָּל הַיּוֹם, וְאֲנִי
עוֹמֵד וּמְצַפֶּה וּמְקוֹה וּמִיַּחַל וּמִחֶכֶה
בְּכָל יַעַת שְׂיִזְכְּנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֲזַכֶּה
לְרֵאוֹת בְּכֶם מָה שְׂאֲנִי חֶפֶץ שְׂתִהְיוּ
- עוֹבְדֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת כְּרְצוֹנִי, וְאֲנִי
מְקוֹה בְּעִזְרַת הַשֵּׁם שְׂבּוֹדָי יִהְיֶה
כִּי. וְלֹא בְלִבְד אֲנָשִׁי שְׂיִהְיוּ מְקַרְבִּים
אֵלַי, אֶלֶּא אֶפְלוּ מִי שְׂיִתְקַרֵּב לְאֲנָשִׁי
שְׂלוֹמִי, וְאֶפְלוּ מִי שְׂרַק יִגַע בָּהֶם,
בּוֹדָי יִהְיֶה אִישׁ כָּשֶׁר בְּאַמֶּת. וְלֹא
אִישׁ כָּשֶׁר בְּלִבְד, כִּי-אִם אֶפְלוּ צְדִיק
גָּדוֹל מְאֹד יִהְיֶה מִי שְׂיִהְיֶה

הלב של ההתחלה

יש אצלי אנשים שלפעמים הם
מתלהבים להשם 'תברך, וסמוכים
להשם 'תברך באמת. והם אז
במדרגה טובה שאפלו צדיקים
גמורים אינם אוחזים בזה! אבל
לפעמים נופלים מזה.... מי יתן והיה
לבבם זה בעת שהם אוחזים בעבודת
השם, מי יתן והיו אוחזים במדרגה זו
לארץ ימים ושנים הרבה

הפחות שבאנשי אני מולך אותו
בדרך של צדיק גדול מאד כמו של
עכשיו

הלא כל הנחת רוח והתענוג שלי
 הוא רק כשאני רואה איזה דברי
 יהדות ועבודת ה' באחד מאנשי,
 הלא הפקרתני את עצמי ואשתי ובני
 היקרים, ורק בשביל זה... האם לא
 הייתי יכול להיות מפרסם ומנהיג
 שקורין (גוטער יוד) כמו כל המנהיגים
 שנוסעים החסידים אליהם ואינם
 יודעים על מה נוסעים, וחוזרים
 ושבים ובאים ואינם יודעים מה
 באים?! אבל אני לא רציתי בכל זה,
 רק לקחתני עצמי לעסק בזה - להחזיר
 אתכם למוטב... בבקשתי מאד מכם:
 היו אנשים כשרים כי זה כל ישעי וכל
 חפצי

הלב של ההתחלה

אֲחֵלִי, שְׁאֲזֶכֶּה לְרֹאוֹת אֹר
בְּהִירוֹת הַדֶּרֶךְ שְׁאַתֶּם נוֹסְעִים
עֲלֵיו אֵלַי

אֵינִי יָכוֹל לְקָרֵב כִּי-אִם מִי שְׁבֹא
אֲצֵלִי וּמְסַפֵּר לִי חֶסְרוֹנֹו - אֲנִי יָכוֹל
לְתַקְּנוֹ בְּתַקּוֹן כָּזֶה שְׁאַף אֶחָד אֵינֹו
יָכוֹל לְתַקְּנוֹ

אֲנִי בְּטוֹחַ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁכָל תִּינוֹק
שְׁיָבוֹא לְפָנַי קִדָּם שְׁיִגְיַע לְבֹן שְׁבַע
שָׁנִים, בְּיָדָאֵי יְהִיֶּה נָקִי מִן הַחֲטָא עַד
יוֹם חֲתָנְתּוֹ

הראש השנה שלי עולה על הכל.

יכולין אז אנשים לקבל תקונים מה
שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה
להם תקון בשום אופן, אף-על-פי-כן
בראש-השנה יכולין אפלו הם לקבל
תקון

והזהיר לעשות כרוז: שכל מי שסר
אל משמעתו ומקרב אליו - יהיה על
ראש-השנה אצלו - לא יחסר איש.

הלב של ההתחלה

מִי שְׁזָכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ-הַשָּׁנָה
רְאוּי לֹו לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

אֵינִי יָכוֹל לְצִיר לְעֵצְמִי הַצָּעֵר הַזֶּה
מִה שְׁאַתָּה לֹא תִהְיֶה אֶצְלִי עַל
רֹאשׁ-הַשָּׁנָה.

אִם לֹא אֶכֶל אִם שְׁלֹא לֹא אֶכֶל, אִם
לִישׁן אִם שְׁלֹא לִישׁן, אִם לְהִתְפַּלֵּל
אִם שְׁלֹא לְהִתְפַּלֵּל, אִךְ וְרַק
שְׁתִּהְיוּ אֶצְלִי עַל רֹאשׁ-הַשָּׁנָה,
יְהִי אִיךְ שִׁיְהִי

הֲרֵאש־הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל,
וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה
בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ
רֵאש־הַשָּׁנָה.

לֹא מִבְּעֵינֵי אֲתֶם כְּלָכֶם בּוֹדֵאֵי תְלוּיִין
בְּרֵאש־הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל
הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֵאש־הַשָּׁנָה שְׁלִי

וּמָה אֲמַר לָכֶם? אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה!
הֵינּוּ מְלֵהִיּוֹת אֶצְלוּ עַל רֵאש־הַשָּׁנָה.

הלב של ההתחלה

רְצוֹנוֹ חֲזַק לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאוֹמִין
עַל רֵאש־הַשָּׁנָה, תִּמְיֵד לְאַחַר
הַסִּתְּלָקוֹתָיו, וְשֵׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה.

אֲנָשִׁים אַחֲרִים הָיוּ מְרַצִּים שְׂהִיָּה
לָהֶם רֵאש־הַשָּׁנָה כְּמוֹ עֶרֶב-רֵאש־
הַשָּׁנָה שְׂהִיָּה לָכֶם

כָּל עֵנִין שְׂלִי הוּא רַק רֵאש־הַשָּׁנָה

אָמַר יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂאִין מִכִּירִים אוֹתִי כָּלֵל וְחוֹלְקִין עָלַי

על-יְדֵי הַמְּחַלְקֵת שְׂחוֹלְקִין עַל
הָאָדָם - עוֹשִׂין לוֹ טוֹבָה. כִּי עַל-יְדֵי-
זֶה נוֹתְנִין לוֹ מָקוֹם לְהִתְגַּדֵּל וְלִצְמוֹחַ

אֲנִי צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה עָלַי מְחַלְקֵת תְּמִיד,
כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ בְּכָל פֶּעַם וּבְכָל רֶגַע
מִדְּרָגָא לְדְרָגָא. אֵלּוּ הֵייתִי יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי
עוֹמֵד עַכְשָׁו כְּמוֹ בַּשָּׁעָה הַקּוֹדֶמֶת,
לֹא הֵייתִי רוֹצֵה אֶת עֲצָמַי כָּלֵל בְּזָה
הָעוֹלָם

הלב של ההתחלה

תִּאֲמִינוּ לִי שְׁיִשׁ בְּיָדִי כַח לַעֲשׂוֹת
שְׁלוֹם עִם כָּל הָעוֹלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם
חוֹלֵק עָלַי, אֲבָל מָה אֶעֱשֶׂה שְׁיִשׁ
מִדְּרָגוֹת וְהִיכָלוֹת כְּאֵלוֹ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר
לָבֹא אֵלֵיהֶם רַק עַל-יְדֵי מַחְלָקָת.

שְׁזֶה יִצָּר הָרַע גָּדוֹל אֲצֵל כַּמָּה בְּנֵי
אָדָם וּבְכַרְט הַגְּדוֹלִים בַּמַּעֲלָה,
שֶׁבְּשִׁבִיל דְּבַר אֶחָד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם
שֶׁהוּא מִצְוָה, הֵם מִפְקִירִים הַכֹּל
וּבָאִים עַל-יְדֵי-זֶה לְקַלְקוּלִים רַבִּים,
וּבְכַרְט כְּשֶׁבָאִים עַל-יְדֵי-זֶה לְיָדֵי
מַחְלֻקוֹת.

אֵיךְ אֶפְשֶׁר שְׁלֹא יִחַלְקוּ עָלַי? מֵאַחַר
שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ חֲדָשׁ שֶׁעֵדִין לֹא
הָלַךְ אָדָם בּוֹ מֵעוֹלָם, וְגַם הַבַּעַל שֶׁ
טוֹב לֹא, וְשׁוֹם בְּרִיאָה לֹא, מְזַמֵּן
קִבְּלַת הַתּוֹרָה. אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא דֶרֶךְ
יֵשֵׁן מְאֹד אֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא חֲדָשׁ
לְגַמְרִי

בְּאוֹמֵין דְּבַר מְעַנֵּן הַמַּחְלֶקֶת שֶׁעָלְיוֹ,
שֶׁדוֹבְרִין עָלָיו כְּזָבִים. עֲנֵה וְאָמַר
בְּדֶרֶךְ קוֹבְלָנָא: "וְאַנְכִי אֶפְיָדִם"

אין רשאים לוותר להשם יתברך

אחד מאנשי-שלוֹמנו הִיה קובל ומתנצל לפניו ז"ל, באשר שיש לו צער גדול מזה שאין לו מקום מיחד לעבודת ה' וכו' ועל-ידי-זה דעתו מבלבלת מאד. השיב לו רבנו ז"ל: "מסתמא [מן הסתם] אם הִיה השם יתברך יודע שכל בחירתך ועבודתך תלוי בזה שיהיה לך מקום מיחד, מסתמא הִיה נותן לך מקום מיחד, ועכשו בודאי מסתמא אִתה יכול להיות איש כִּשֶׁר גם בבית זה"

מי שרוצה לישן ואינו יכול לישן,
העצה לזה: לבל להכריח עצמו כל
כך לישן... כי כל מה שמכריחין
עצמו ביותר לאיזה דבר, מתגבר
עליו ביותר ההפך דיקא. ואפלו
בעבודת השם, צריכין לפעמים
זאת, לבל להכריח עצמו יותר מדי.
ותכף כשהשם יתברך עוזר והוא
יכול לחטף איזה דבר שבקדשה,
יעשהו מיד בזריזות גדול.

הלב של ההתחלה

זֶה אֲנִי יוֹדֵעַ מִכָּבֶר שְׁיֵשׁ אֲנָשִׁים
שֶׁבְּשִׁבִיל חֲמָרָא (הילכתית) אַחַת
מְבַטְלִין הַרְבֵּה מְאֹד מְעַבֹּדֶת ה',
כְּמַעַט הַכֹּל

מָה שֶׁהַמְלַמְדִים דוֹחֲקִים אֶת
הַתֵּינוֹק בְּיוֹתֵר, עַל-יְדֵי-זֶה אֵינוֹ יוֹדֵעַ
הַתֵּינוֹק כָּלֵל. רַק לְלַמֵּד אֶת הַתֵּינוֹק
בְּהַדְרָגָה בְּלִי אֵיוִם הַרְבֵּה וּבְלִי דַחַק
יוֹתֵר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְפַּס יוֹתֵר בְּנִקְלָה.

זֶה אֵינָךְ יוֹדֵעַ, שְׁכִשְׁהָרֵב
מִבְּרֵדֵי טְשׁוּב אֹמֵר 'הַבּוֹרָא', נִיתָז
אִשׁ מְהַעֲיָנִים

אָמַר לִי: "אוֹתָךְ כָּבֵד לְקַחְתִּי מִהָעוֹלָם הַזֶּה"

גַּם אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁכָל טוֹבוֹת עוֹלָם
הַזֶּה - אֵין טוֹבוֹתוֹ שְׁלֵמָה, וְכָל טוֹבָה
מִטוֹבוֹת עוֹלָם הַזֶּה - מְכַרְח שְׂיִתְגַּלְגַּל
מִמָּנָה אֵיזָה דְּבַר שְׂאִינוֹ טוֹב. כִּי
אֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיוּ טוֹבוֹת עוֹלָם הַזֶּה
שְׁלֵמוֹת לְגַמְרֵי

מָה לָּכֶם לְדַאֵג מִן הַמֵּיתָה?, הֲלֹא
שֵׁם הוּא עוֹלָם נָאָה בְּיוֹתֵר מִכָּאֵן

הלב של ההתחלה

יכול להיות שְׂיִמוֹת אֶחָד בֶּן שְׂמוֹנִים
שָׁנָה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מֵת בְּקִצּוֹר יָמִים
לְגַמְרִי. כְּלוּמֹר, מֵאַחַר שֶׁלֹּא הֵטִיב
מֵעֲשָׂיו, בּוֹדְאֵי כָּל שְׁנוֹתָיו הֶבֶל. אֵין
צָרִיכִין רַק לְחִיּוֹת אֶפְלוּ מְעַט, רַק
שִׁיְהִיָּה יָפָה וְנֹאָה

כָּל מָה שֶׁאַתָּה רוֹאָה בְּעוֹלָם הוּא רַק
בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה, כִּי כָּל הָעוֹלָם וּמְלֹאוֹ
לֹא נִבְרָא רַק בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה

אָמַר לִי: "חֲתִיכֵת עַל מַלְכוּת וְעַל
דֶּרֶךְ אֶרֶץ כָּבֹד לְקַחְתִּי מִמֶּךָ."

אָחַד שָׁאַל אוֹתוֹ: אִם לֵהִיּוֹת מְלַמֵּד?
הֵשִׁיב לוֹ: "לֹא, טוֹב לָךְ יוֹתֵר לֵהִיּוֹת
סוֹחֵר וּבַעַל מִשָּׂא וּמִתָּן, רַק בְּשָׂעָה
שֶׁתֵּלֵךְ בְּשׁוּק תִּמָּאֵס וּתִבָּזֶה אֶת
הָעוֹלָם הַזֶּה בְּפִיךָ"

בְּשִׁבִיל מְעַט דָּם כְּזֶה, הֵינּוּ שְׂבַחֲלֵל
הַלֵּב, תֵּאבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
הַבָּא? הֲוֵה רָגִיל לְהִתְאַנַּח הַרְבֵּה, עַד
שֶׁתִּפְטֹר אוֹתוֹ וְתִכְנִיעַ הָרַע שְׂבוּ.

הלב של ההתחלה

מַה לְדַאֵג עַל פְּרִנָּסָה? הֲלֵא לַחֵם
עִם אֵיגִירָקִים [מִלְפָּנַי] הוּא מֵאֲכָל
טוֹב

שְׁמַעְתִּי שְׂאֵמַר לְאַחַד, שְׂיִהְיֶה דָר
שְׂיִהְיֶה לוֹ כּוֹס נְאֻה וּיְקָרָה לְקַדוֹשׁ,
וְזֶה מְסַגֵּל לַעֲשִׂירוֹת

וְאָמַר עַל עֲצָמוֹ, שְׂכַשְׂהוּא מוֹלִיךְ
מְמוֹן אֲצֻלוֹ בְּדַרְךָ, הוּא מְדַקְדֵּק מְאֹד
לְגַנְזוֹ יָפָה בְּבִגְד שְׁלוֹ בְּתוֹךְ בֵּית יָד
כְּנָגֵד לְבוֹ, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה בּוֹ שׁוֹם קָרַע
וְנִקְבּ.

הָיָה אִישׁ אֶחָד קוֹבֵל [מתלונן] לְפָנָיו
מְאֹד עַל חֶסְרוֹן פְּרִנָּסָתוֹ. אָמַר לוֹ
רַבְּנוּ ז"ל: "אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ יֵשׁ לָכֶם לֵב
כָּזֶה לְבַלְבֵּל אוֹתִי בְּהַבְלִי עוֹלָם הַזֶּה,
הֲלֹא אָנִי דוֹמָה כְּמִי שֶׁהוֹלֵךְ יוֹמָם
וְלַיְלָה בַּמִּדְבָּר, וְחוֹתֵר וּמְבַקֵּשׁ לַעֲשׂוֹת
מִמִּדְבָּר יָשׁוּב. כִּי בְּכֹל אֶחָד מִכֶּם בְּלִבּוֹ
מִדְבַר שְׂמֵמָה מֵאִין יוֹשֵׁב, וְאִין שָׁם
מְדוּר לְשִׁכְיָנָה, וְאִין חוֹתֵר וּמְבַקֵּשׁ
בְּכֹל יַעַת לַעֲשׂוֹת אֵיזָה תִּקּוֹן וּמְקוֹם
בְּלִבְבְּכֶם לְהִיּוֹת שָׁם מְדוּר לְשִׁכְיָנָה.
יְגִיעוֹת כָּאֵלוֹ צָרִיךְ אָנִי לִיַּגַע אֶת עֲצָמִי
עִם כָּל אֶחָד מִכֶּם לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ אֵיזָה
תִּקּוֹן - וְאַתֶּם מְבַלְבְּלִין אוֹתִי בְּהַבְלִים
כָּאֵלֶּה"!

הלב של ההתחלה

אֲנִי אוֹצֵר שֶׁל יְרֵאת-שָׁמַיִם, שֶׁכֵּל
מִי שְׁרוּצָה - יְכוּל לְקַבֵּל מִמּוֹנֵי

אֲנִי רוֹצֵה לְגַלוֹת וּלְהַכְנִיֵס יְרֵאָה
בְּאֲנָשֵׁי, יְרֵאָה נִפְלְאָה שְׁעֵדִין לֹא
הִיְתָה יְרֵאָה כְּזֹאת בְּעוֹלָם

אֲנִי יְכוּל לְתֵן יְרֵאָה לְהָאָדָם עַד
שֶׁיֵּצֵא מִחַיָּו וַיִּתְבַּטֵּל בְּמִצִּיאוֹת.

אם הייתי מעביר ידי על עיניך היית
רוצה גדולות ונפלאות, אבל איני
רוצה בזה, רק שאתה בעצמך תיגע
בעבודת השם עד שתזכה למה
שתזכה

וגם עכשו עדין יראתו הגדולה גנוזה
בספריו הקדושים, וכל מי שעוסק
בהם באמת ובתמימות בא עליו
יראה גדולה ומתעורר מאד להשם
יתברך, כי כל דבריו כגחלי אש (ר' נתן)

הלב של ההתחלה

"אלו היינו רואין אוצר, היינו
רצים בודאי אליו, והיינו חופרים
ומלכלכים עצמנו ברפש וטיט
בשביל לחתור אחריו ולמצאו.
והלא אני אוצר של יראת שמים
ומדוע לא יהיו להוטים ורצים
אחרי לקבלו?!". ושאלו אותו:
"איך אפשר לקבל?"; והשיב: "עם
הפה והלב צריכין לחתור ולבקש
בפיה ובלבבך לעשותו"

וְאָמַר: שֶׁהוּא מְקַבֵּל תּוֹרָה
מִמּוֹקוֹם שֶׁלֹּא קִבֵּל שָׁם שׁוּם
אָדָם מֵעוֹלָם.

הַתּוֹרָה שְׁלִי עוֹשֶׂה הַרְבֵּה מְאֹד
בְּעוֹלָם. כִּי עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה שְׁלִי
נִמְשָׁכִין כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

מָה הַמַּשָּׂא-וּמִתֵּן שְׁלִי?, עִם חֲטָיִם
אֶתָּה נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן?, גַּם זֶה נִמְשָׁךְ עַל-
יְדֵי הַתּוֹרָה שְׁלִי.

הלב של ההתחלה

איני אומר לְכֶם מִתּוֹרַתִי כִּי-אִם
הַ"פְּסָלֹת", וְהִיא נְמוּכָה אֲלֵפֵי
אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת מְדַרְגּוֹת
מִכִּפֵּי מַה שְּׁאֲנִי מְשִׁיגָה, וְאִינִי יָכוֹל
לֹאמַר נְמוּךְ יוֹתֵר

כְּשֶׁרָצִיתִי לִהְיוֹת בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל
אֲמַרְתִּי תוֹרָה אַחֲרַת, אַחֲר־כֵּן
כְּשֶׁהִתְחַלֵּתִי לְנִסְעַ נְשִׁתְנָה גַם-כֵּן
הַתּוֹרָה לְמַעַלָּה. כְּשֶׁהֵייתִי בְּאֶרֶץ-
יִשְׂרָאֵל אֲמַרְתִּי גַם-כֵּן תּוֹרָה
אַחֲרַת, כְּשֶׁחֲזַרְתִּי אֲמַרְתִּי גַם-כֵּן
תּוֹרָה אַחֲרַת.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּפָרוּשׁ: שְׁבַכְל
שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר
עִמָּנוּ "יְכוּלִים לֵהִיוֹת עַל יְדֵי אִישׁ
כָּשֶׁר, וְאִפְלוּ צַדִּיק גָּמוּר כָּל יְמֵי
חַיָּו, כְּמוֹ שְׂאֲנֵי רוּצָה"

קָדָם [שהיה רבנו ב-] אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל,
אָמַר לְהֵרֵב דְּפָה בְּרִסְלָב: "אֲנִי
אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד, עַל-כֵּן אֲנִי
מְבָרְכְךָ שְׂתִזְכֶּה בְּעוֹלָם הַבָּא לְהֵבִין
הַשִּׁיחוֹת חֲלִין שְׁלִי"

הלב של ההתחלה

אמר, שגם בני אדם השומעים
התורה של הצדיק האמת ואינם
מבינים אותה, לעתיד בעולם הבא
יבינו. כי העקר תורה שלו היא
להנשמות שלנו. שפושנבוא לעולם
הבא יהיו הנשמות שלנו בקיאים
באותן התורות הגבוהים מאד.

ואמר: שצריכין להשתדל מאד
לקנות ספריו. כי אפלו כשעומדין
בתבה ומגדל הם טובה גדולה, כי
ספריו הם שמירה גדולה בבית,
לשמור גם העשירות וממון האדם
מכל ההזקות.

הָיָה מְשִׁתּוֹקֵק שֶׁיִּתְפַּשְׁטוּ סִפְרָיו
בְּקָרֵב כָּל יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְכַבּוּדוֹ ח"ו

נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שֶׁאָמַר:
שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ "לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם הוּא
אֶתְחַלְתָּא דְגָאָלָה.

מֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם אֲנִי חֶפֶץ מְאֹד
שֶׁיִּלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד
אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שֶׁיְהִיָּה שְׂגוּר בְּעַל
פֶּה. כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְּעוֹרְרוֹת
גְּדוֹל מְאֹד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר אֵין
עֶרֶךְ אֵלָיו.

הלב של ההתחלה

וְאָמַר: שְׁמִי שְׂיִשָּׁב וַיַּעֲסֵק בְּסִפְרָיו,
רַק בְּלִי קִנְטוֹר וְנִצְחוֹן, וַיִּסְתַּכֵּל בּוֹ
בְּאַמָּת, אֲזַ בּוֹדֵד אֵי יְהִי נִבְקָעִין אֶצְלוֹ
כָּל גִּידֵי קִשְׁיֹת לְבָבוֹ.

וּמִי שֶׁעוֹסֵק בְּזֶה הַסֵּפֶר אֵין צָרִיךְ
עוֹד סֵפֶר מוֹסֵר.

וְאָמַר: שֶׁהוּא מְצֹוה גְּדוּלָה לְלַמֵּד
סִפְרוֹ הַרְבֵּה.

וְאָמַר: שֶׁיִּכּוֹלִין לְהִיּוֹת נֶעֱשֶׂה בַעַל
מַח גְּדוּל עַל-יְדֵי סִפְרוֹ.

וְאָמַר: שְׂיִכּוּלִין לְהֵיזוֹת נַעֲשֶׂה בְּעַל
תְּשׁוּבָה גָּמוּר עַל-יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר
שְׁלוֹ.

הָיָה חֶפֶץ וּמְשִׁתַּקֵּק מְאֹד
שִׂידֵי פִיסוֹ סִפְרוּ עוֹד כִּמָּה פְּעָמִים
וַיִּתְּפֹשֵׁטוּ בְּעוֹלָם.

בְּשַׁעַה שְׂכָרְכוּ הַסֵּפֶר לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן הָרֵאשׁוֹן בְּעֵת שְׁהִיו
הַקּוֹנְטְרָסִים בְּכֶתֶב, אָמַר: "לָכֶם
נִדְמָה שְׂזָה דְּבַר פְּשׁוּט.. הֲלֹא כִּמָּה
עוֹלָמוֹת תְּלוּיִים בְּזָה!"

הלב של ההתחלה

וְאָמַר: שְׁכַל אָדָם צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל
לְקַנּוֹת הַסֵּפֶר שְׁלוֹ. וּמִי שֶׁאֵין לוֹ
בְּמָה לְקַנּוֹת? יִמְכֹּר כָּל סִפְרָיו שֵׁשׁ
לוֹ וְיִקְנֶה זֶה הַסֵּפֶר שְׁלוֹ. וּמִי שֶׁאֵין
לוֹ סִפְרִים לְמַכּוֹר יִמְכֹּר כָּר מִתַּחַת
רֵאשׁוֹ וְיִקְנֶה הַסֵּפֶר שְׁלוֹ.

וְאָמַר: שֶׁהַסֵּפֶר שְׁלוֹ יִהְיֶה חָשׁוּב
מְאֹד, וְיִבְקָשׁוּהוּ וְיַחְפְּשׁוּהוּ מְאֹד
וְיִדְפְּסוּ וְיַחְזֹר וְיִדְפְּסוּ כַּמָּה וְכַמָּה
פְּעָמִים וְיִהְיֶה חָשׁוּב מְאֹד - "רַק
נִכְסֵפֶתִי לְרֹאוֹת זֹאת וְאֶהְיֶה אֲנִי
עוֹמֵד וּמִסְתַּכֵּל מִן הַצַּד אֵיךְ לוֹמְדִים
בּוֹ וּמְדַפְּסִים אוֹתוֹ".

הַבֵּעַל דְּבַר יְכוּל לְחַפּוֹת וּלְכִסּוֹת
אֶת הָעֵינַיִם מְאֹד, אֲבָל בְּלֹא זֶה
- הִיָּה הַסֵּפֶר עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת
גְּדוֹל מְאֹד בְּעוֹלָם

הלב של ההתחלה

וְהִזְהִיר (רבנו) אוֹתָנוּ מְאֹד לְקָרֵב
נַפְשׁוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ, לְהַשְׁתַּדֵּל
לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם בְּנֵי אָדָם כְּדִי
לְעוֹרְרָם וּלְהַשִּׁיבָם, לְקָרֵב
לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ.

פַּעַם אַחַת קָרָא אוֹתָנוּ: "עֲצִים
יְבֵשִׁים" עַל שֶׁאֵין אָנוּ מוֹלִידִים
נַפְשׁוֹת שֶׁיִּתְקָרְבוּ לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל
יְדֵינוּ.

רְצוֹנוֹ הָיָה, אִפְלוּ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי
הָעוֹלָם שִׁיחוֹת חֲלִין בְּעֶסְקֵי הָעוֹלָם,
אוֹלֵי יִצְמַח וְיִתְגַּלְגַּל מְזֵה דְבוּרִים
שְׂיַעוּרְרוּ אוֹתָם לְהַשִּׁים יִתְבַּרַךְ.

אוֹלֵי יִזְכֶּה לְעוֹרְרִים בְּאַמַּת לְהַשִּׁים
יִתְבַּרַךְ וְלִקְרֹבִים לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרַךְ,
אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה

הָיָה רְצוֹנוֹ שְׂיַסְעוּ נְסִיעוֹת בְּשָׁבִיל
זֶה, כִּי לְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם.

הלב של ההתחלה

הַעֲקֹר הוּא לְהִשְׁתַּדֵּל לְקָרֵב לַיהוָה
יִתְבַּרְךָ בְּנֵי הָאָדָם הַגְּדוֹלִים בַּמַּעֲלָה
שֵׁשׁ לָהֶם אֵיזָה חֲשִׁיבוֹת. ... וְאִזּוֹ אֵלוֹ
הַקְּטָנִים וְהַשְּׁפָלִים בַּמַּעֲלָה נוֹפְלִים
וְנִטְפָּלִים מִמֵּילָא וּמִתְקַרְבִּים לַיהוָה
יִתְבַּרְךָ, כִּי מִתְבַּטְּלִים לְגַבֵּי הַגְּדוֹל
מֵהֶם.

דָּרְכוּ הֵיךְ; שְׁלֵא הֵיךְ מִשְׁתַּדֵּל לְקָרֵב
זְקֵנִים, רַק בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

דְּבַר עִם אֶחָד שֶׁהָיָה אִישׁ פֶּשׁוּט
 לְגַמְרֵי, וְאָמַר לוֹ רַבְּנֵנוּ ז"ל: שֵׁישׁ
 לָךְ כַּח לְעוֹרֵר אֶפְלוֹ אָדָם גָּדוֹל
 לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, כִּי יֵעַץ קָטָן יָכוֹל
 לְהַדְלִיק וּלְהַבְעִיר יֵעַץ גָּדוֹל מְאֹד.

כְּשֶׁשָּׁאֲלֵתוֹ: "אִם אֲדַבֵּר עִם בְּנֵי
 אָדָם?" הִשִּׁיב לִי: "כֵּן, תִּדְבֹּר."
 שָׁאֲלֵתוֹ: "אֲבָל אֵינִי יוֹדֵעַ מַה עוֹבֵר
 עָלָיו?" הִשִּׁיב לִי: "אֵינְךָ צָרִיךְ לְדַעַת."
 שָׁאֲלֵתוֹ: "מַה אֲנִי עוֹזֵר לוֹ?" הִשִּׁיב:
 "מַה זֶה נוֹגֵעַ אֵלֶיךָ?" וְהִבַּנְתִּי כַּוְנָתוֹ,
 שֶׁרְצוֹנוֹ לֹמַר: 'אַתָּה כֵּן פּוֹעֵל'

הלב של ההתחלה

אָנִי אֵין לִי מָה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה
הָעוֹלָם כָּלֵל, כִּי בְשִׁבְלִי אֵינִי
צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּלֵל, רַק בְּאִתִּי
לְהַעֲוֹלָם לְקָרֵב נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
לְהֵשִׁים יִתְבָּרֵךְ

איני מקנא כלל הגדלה של הגדולים, שיש להם עכשו

אמר לאחד: שעולה על דעתו,
שיקח את אשתו ויסע למרחקים,
ויהיה שם בהעלים גדול מן העולם,
והוא ילך לו לפעמים לחוץ בשוק
ויסתכל על העולם וישחק מכל
העולם.

עם הקטן שבאנשי-שלומנו יהיה
נעשה עמו בעולם מה שלא נעשה
עם עם הגדול שבמפורסמים של
עכשו

הלב של ההתחלה

עַל הַבַּעַל דָּבַר (יצר הרע) קָשָׁה
מְאֹד לְטַרַח עִם כָּל הָעוֹלָם
לְהַטְעוֹתָם מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, עַל-כֵּן
הָעַמִּיד מְפָרֵסֵם אֶחָד בְּמָקוֹם
פְּלוֹנִי וּמְפָרֵסֵם אֶחָד בְּמָקוֹם
פְּלוֹנִי.

אָמַר עַל מְפָרֵסֵם אֶחָד:
שֶׁהוּא עָקַר רֹאשׁ אֶלְף אֲנָשִׁים,
שֶׁבִּוְדָאֵי לֹא יִקְוּמוּ בְּתַחֲיִית
הַמֵּתִים:

הוא כמו קוף, שמלבישים אותו
במלבושים של אדם... וכל
העולם רצים אצלו לראות
החידוש ונותנים לו מעות והוא
מקבל המעות ומניח במלבושיו,
ואחר כך פושטים ממנו המלבושי
כבוד, והאנשים המוליכים אותו
חולקים בניהם המעות. והבן.

הלב של ההתחלה

אָמַר עַל אַנְשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁקָּשָׁה
לָהֶם שְׁרִימוֹ אֶת עֲצָמֹן לְהִנְהִיג
בְּרַבָּנוֹת וְהִתְנַשְּׂאוֹת, מִחֲמַת
שֶׁהִכְנִסְתִּי בָהֶם אֶמֶת הַרְבֵּה
יֹתֵר מִדִּי

אֲנַחְנוּ אֵינָנוּ כָּלֵל מְזֵה הָעוֹלָם
שֶׁל עֲכָשׁוֹ, וּמִחֲמַת זֶה אֵין
הָעוֹלָם יְכוּלִים לְסַבֵּל אוֹתָנוּ.

ראשות (הינוראשומנהיג) אין שׂיך לי כָּלֵל,
 כִּי אֵין מַגִּיעַ לִי שׁוּם רָאשׁוֹת בְּהַעוֹלָם
 שֶׁל עֵכָשׁוּ. וְגַם מְעַט הָרָאשׁוֹת שִׁישׁ
 לִי, בְּאַמַּת - אֵין זֶה רָאשׁוֹת כָּלֵל,
 אֲדַרְבָּא זֶהוּ חוֹכָא וְאַטְלוּלָא [שחוק
 וְלִצְנוּת] מִמֶּשׁ. וְגַם אוֹתוֹ הַמְּעַט שִׁישׁ
 לִי - הוּא רַק נֶגֶד הַטְּבַע - שְׁכַפְיִתִי
 אֶת טְבַעֵי לְזֶה, אֲשֶׁר מַחֲמַת זֶה יָכוֹל
 לְבוֹא אֵיזָה דְּבוּר מְמוֹנֵי בְּתוֹךְ הָעוֹלָם.
 וְכָל הַשִּׁיחוֹת וְהַסְּפוּרִים שְׁלָנוּ - אִם
 לֹא הָיָה לִי גַם זֶה הַמְּעַט הָרָאשׁוֹת, גַּם
 אֵלוֹ הַדְּבוּרִים לֹא הָיוּ בְּאִים בְּתוֹךְ

הלב של ההתחלה

הַיֵּשׁ שְׁלִי תוֹקֵד עַד שְׁיָבוֹא מְשִׁיחַ

יֵשׁ לִי נִגּוֹן לְזִמֹּר לְעֵתִיד לְבוֹא,
שֶׁהוּא יִהְיֶה הָעוֹלָם הַבֹּא שֶׁל כָּל
הַצְדִּיקִים וְהַחֲסִידִים.

כָּל מֵה שֶׁמְּשִׁיחַ יַעֲשֶׂה טוֹבוֹת
לְיִשְׂרָאֵל, אֲנִי יֹכֵל לַעֲשׂוֹת! אֶצְלִי
עֵדִין יֵשׁ בְּחִירָה, אֲבָל אֶצֶל מְשִׁיחַ
כָּבֵד לֹא יִהְיֶה בְּחִירָה כָּלֵל

בְּכֹל זְמַן שְׂאוּמְרִים אֵיזָה קֶץ, אֲזִי
בְּיָדַי לֹא יָבֹא מְשִׁיחַ בְּשׁוּם אִפֶּן
בְּאוֹתוֹ הַקֶּץ שֶׁהֵם אוֹמְרִים. וַיִּכּוֹל
לְהֵיזֹת שְׂיָבֹא קֶדֶם אוֹ לְאַחֲרָיו, בְּהִסָּח
הַדַּעַת לְגַמְרִי, הֵינּוּ שְׁלֹא יַחֲשְׁבוּ כְּלָל
עַל אוֹתוֹ הַקֶּץ שְׂיָבֹא, וּפְתָאוּם יָבֹא
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

יֵשׁ לִי הַשְּׂגָה כְּזוֹ לְהַשִּׁים יְתִבְרַךְ,
שֶׁהֵייתִי יָכוֹל לְהֵבִיא עַל יָדָהּ אֶת
מְשִׁיחַ, אֲבָל סִלְקֹתַי הַכֹּל וְלִקְחֹתַי
עֲצָמֵי אֶצְלָכֶם לְהַחֲזִיר אֶתְכֶם
לְמוֹטָב, כִּי זֶה גְדוֹל מִן הַכֹּל

הלב של ההתחלה

עוד יהיה זמן שמי שיהיה איש
כִּיִּשׁר פִּשׁוּט, יהיה חדוש גדול
כִּמוֹ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב

זה כבר עבירה כשאתם עושים
עבירה

בדרך צריכין לזהר בטבילת מקוה,
כי מקוה מסגל להנצל מרוצחים

שכשחוזרין השקר שני פעמים
נעשה אמת, כלומר שנעשה אצלו
כאמת.

אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים דִּבֶּר עִמּוֹ ז"ל
וְאָמַר: "אֲנִי רוֹצֶה לְהִיטֵת אִישׁ כָּשֶׁר",
וְהִשִּׁיב לוֹ רַבְּנּוֹ ז"ל: "רוֹצֶה אַתָּה
לְרִצּוֹת?"

אַתָּה עֹשֶׂה טוֹב וְעֵסֶק בְּעִבּוּדְתּוֹ
בְּאַמֶּת וְכִשְׁתַּעֲסֵק וְתִתְמַיֵּד בְּעִבּוּדְתּוֹ
יִתְבָּרַךְ אַזִּי הַטּוֹב יִשְׁאַר וְהָרַע מִמִּילָא
יִתְבַטֵּל וַיִּפּוֹל

"פְּסָל לָךְ" (אמרו חז"ל:) "הַפְּסֵלֶת יְהִי
שְׁלָךְ" (נְדָרִים ל.ת.) הֵינּוּ שֶׁבְכָל מְקוֹם
שֶׁתִּרְאֶה אֵיזָה פְּסֵלֶת, יְהִי הַפְּסֵלֶת
שְׁלָךְ, שֶׁתִּתְּלֶה הַפְּסֵלֶת בְּךָ.

הלב של ההתחלה

נְדָמָה לָכֶם שְׁצַר־יָכִין דְּוָקָא לֹמַר
לְרַפּוּאֵתְכֶם דְּבָרִים כְּבָדִים, וְאִין
אַתֶּם מֵאֲמִינִים שְׁבַדְבַר קַל שְׂאֲנִי
מְצִוָּה לָכֶם לַעֲשׂוֹת יִהְיֶה לָכֶם רַפּוּאָה
שְׁלָמָה רַפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ בְּאַמַת

הם "חכמים גדולים" וחושבים
וחוקרים בחכמתם אין לעשות כלי
זין נפלא שיוכל להרג אלפים נפשות
בפעם אחת. וכי יש שטות יותר מזה
לאבד ולהרג נפשות רבות בחנם?:

לְהַרְגִיל עֲצָמוּ לֶאֱכַל בְּמַתִּינּוֹת
בְּיָשׁוּב הַדַּעַת וּבְדַרְךְ אֶרֶץ, כְּדַרְךְ
שְׂאוּכְלִין בְּדַרְךְ אֶרֶץ כְּשִׁיּוֹשֵׁב אָדָם
חָשׁוּב עַל הַשְּׁלָחוֹן, כִּי יֵאָכֵל תָּמִיד
אֶפְלוּ כְּשִׂאוּכֵל לְבַדּוֹ

אִם הָיִיתִי עוֹבֵר ח"ו עֲבֵרָה גְדוֹלָה
בְּיוֹתֵר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הָיְתָה
הָעֲבֵרָה מִשְׁלֶכֶת אוֹתִי כָּלֵל, רַק
הָיִיתִי אַחֵר הָעֲבֵרָה אִישׁ כְּשֶׁר כָּמוֹ
קִדְּם, רַק אַחֵר-כֵּן הָיִיתִי עוֹשֶׂה
תְּשׁוּבָה

הלב של ההתחלה

יש אחד ששוכב על מטתו ובודה
מלבו דבר שקר על חברו שחברו דבר
עליו או עשה לו שלא פהגן להכעיסו
וכיוצא בזה, ומתחיל להתרגז על-זה
ובוער כעסו על חברו ונתמלא רגז
עליו חנם על לא דבר, כי הוא בעצמו
חשב ובדה זאת על חברו, ובאמת
חברו נקי מזה לגמרי

הבנתי משיחת רבנו ז"ל: שבכל
פסיעה שהאדם הולך ממקום
למקום, הוא בא בכל פעם בעולמות
אחרים.

אם היו מהפכין את האדם
(לראות את פנימיותו) היו רואין שבכל
גיד וגיד מגידו תלויים אלפי אלפים
ורבי רבבות עולמות

אמר לאחד סמוך לחתנתו: "ביצד
מרקדין לפני הכלה" (כתבות טז:). ורמז
לו: ביצד מרקדין ומדלגין על מה
שהיה לפני הכלה, הינו לפני החתנה

אתה בלעדי אינך יכול לעשות, אבל
אני בלעדיך גם-כן איני יכול

הלב של ההתחלה

כֹּל מֵה שְׁרוּצִין לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלִי,
יֵשׁ עַל זֶה כַּמָּה וְכַמָּה מְנִיעוֹת. כִּי
כַּמָּה וְכַמָּה עוֹמְדִים וְאוֹרְבִים עַל-זֶה
לְקַלְקֵל אוֹתוֹ הַדְּבָר שְׁרוּצִין לַעֲשׂוֹת
בְּשִׁבְלִי

וְעַתָּה אֲנִי מֵתְחִיל לְגַלוֹת חֲדָשׁוֹת
נִפְלְאוֹת לְגַמְרֵי שְׁעֵדִין לֹא נִתְגַּלוּ עַל-
יְדֵי שׁוֹם נִבְרָא

אֲנִי אֲשִׁיר שִׁיר לְעֵתִיד, שְׁזֵה יִהְיֶה
הָעוֹלָם הַבֶּא שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים
וְהַחֲסִידִים

אלו היו שומעין רק תורה אחת
שאני אומר עם הנגון והרקוד
שלה, היו כלם בטלים בבטול
גמור. הינו כל העולם כלו, אפלו
חיות ועשבים וכל מה שיש
בעולם, הכל היו מתבטלין
בכלות הנפש - מגדל עצם
התענוג המפלא והמפלג מאד
מאד.

הלב של ההתחלה

לְעֵתִיד יְהִי כָּל הָעוֹלָם
אֲנִשִּׁי בְּרִסְלָב

רבי נחמן

הַעוֹלָם לֹא טָעַמוּ אוֹתִי
כְּלוּם עֵדִין

הלב של ההתחלה

כָּבֶד גְּמֻרָתִי וְאַגְמוֹר

זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמַר לוֹ

סֵפֶר

תְּקוּן הַפְּלִילִי

הוֹצִיאוּ מִהֶעֱלָם אֶל הַגְּלוּי מוֹרְנוֹ
הָרַב רַבִּי נַחֲמָן זְמַר צַדִּיק וְקַדוֹשׁ
לְבָרְכָהּ, בְּעַל הַמַּחְבֵּר סֵפְרֵי "לְקוּטֵי
מוֹהַר" וְ"חֵלֶק רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, וְסֵפֶר
"סֵפְרֵי מַעֲשִׂיּוֹת", וְ"סֵפֶר הַמִּדּוֹת",
וְעוֹד חֲבוּרִים

בְּהוֹצָאת

מִלְּפִי הַחַיִּים

נוסח הפתק הקדוש:

מאד היה קשה לי לרדת אליך
תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי
מאד מעבודתך ועליך אמרתי
מיין פיעריל וועט טליען ביז
משיח וועט קומען חזק ואמץ

(תרגום מאידיש: ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח
חזק ואמץ)

בעבודתך

נְנַחֲמֵךְ נַחֲמֵךְ נַחֲמֵךְ מֵאוֹמֵן

ובזה אגלה לך סוד והוא:
מלא וגדיש מקו לקו (פצפציה)
ובחזוק עבודה תבינהו וסמן
יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה

בהוצאת "כולנו חברים" 0506797114
ספרים לזיכוי הרבים ושמחה בארועים

הצטרף אלינו להדפסות מוזלות.

ניתן לתרום ואנחנו נפיץ וניתן לשלם ולקבל ספרים במחירי עלות.

תקונו הקדמה הפללי

הקדמה

לקונומי מותר"ן חלק ראשון סימן רה וזה לשונו:
תקון למקרה לילה רחמנא לצלן, לומר
עשרה קפיטל תהלים באותו היום שארע לו חס ושלום,
כי יש כח באמירת תהלים להוציא הטפה מהקלפה
שלקחה אותה, כי 'תהלים' בגימטריא 'לילית' עם החמש
אותיות של שמה, שהיא הממנה על זה כידוע.

וצריך לבנו בשעת אמירת תהלים, ש'תהלים'
בגימטריא 'תפ"ה' שהוא מבין כמספר השני שמות אל
אלהים במלואו כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד
מ"ם, שעל ידי השני שמות אלו יוצאה הטפה מהקלפה.
וכו'.

ועל כן צריך לומר עשרה קפיטל, כי יש עשרה מיני
זמרה שהם בחינת העשרה לשונות שנאמר בהם ספר
תהלים כמובא (בגמרא פסחים ק"ו. ובהר הקדוש אמור דף קא.), שהם:

תקוֹן וְהַקְלָפָה הַגָּלוּת

אֲשֶׁר, וְלִמְנַצֵּחַ, וּמְשַׁכֵּל, וְהַלְלוּיָהּ וְכוּ', עֵינַי בְּפְרוּשׁ רַש"י.
וַיֵּשׁ בַּח בְּכָל לְשׁוֹן וְלִשׁוֹן שֶׁל הָעֵשְׂרָה לְשׁוֹנוֹת הַגָּלוּת לְכַפֵּל
בַּח הַקְלָפָה הַגָּלוּת, כִּי כָל אֶחָד מֵאלוֹ הַלְשׁוֹנוֹת הֵם הַפֶּד
הַקְלָפָה הַגָּלוּת.

וּבְלִקְוֵי תַנְיִנָא (סיקון צב) אֵיתָא בְּזוּה הַלְשׁוֹן: תַּקוּן
לְמַקְרָה לְיָלָה חַס וְשְׁלוֹם, לּוֹמֵר עֵשְׂרָה
קַפִּיטָל תְּהִלִּים כְּמִבְאֵר בְּסִפְרֵי הָרֵאשׁוֹן (בְּסִיקוֹן דְּהַ) עֵינַי שְׁם
וְכוּ'.

וְדַע כִּי אֵלּוּ הֵם הָעֵשְׂרָה קַפִּיטָל תְּהִלִּים שְׁצָרִיכִים
לְאִמְרָם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁאַרְע לּוֹ מַקְרָה בְּלִתֵּי מְהוֹר חַס
וְשְׁלוֹם.

וְאלוֹ הָעֵשְׂרָה קַפִּיטָל תְּהִלִּים הֵם תַּקוּן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד
לְעֵינַי הַגָּלוּת, וְכִי שְׂזוּכָה לְאִמְרָם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֵין צָרִיד
לְפָחַד עוֹד בְּלָל מִפְּנֵי הַנּוֹרָא שֶׁל הַמַּקְרָה חַס וְשְׁלוֹם, כִּי
בְּרֵאשִׁי נִתְתַקֵּן עַל-יְדֵי-זֶה.

תקונו הקדמה הפללי

בשיחות הר"ן (סימן קמא) בנה הלשון: דע אחי, כי בתחלה אמר הוא ז"ל התורה הנ"ל המתחלת: "תקונו למקרה לילה" ... ואז בעת שגלה התורה הנ"ל, אמר בתחלה: שתקונו הראשון הוא המקנה, שצריכין למבל במקנה (ואמר בנה הלשון: דאם ערשטי איז מקנה); ואחר כך גלה התקונו הנ"ל, לומר עשרה קפיטל תהלים כנ"ל.

גם פעם אחת אמר שצריך לזהר מאד למבל באותו היום שיהיה האדם בלתי טהור, ואפלו אם לא יוכל למבל בבקר, על כל פנים ימבל באותו היום, אפלו לפנות ערב, כי צריכין לזהר מאד למבל באותו היום דיקא (ועין בסוף הספורי מעשיות, שאמר שטוב מאד למבל תכף וכי, עין שם).

אחר כך אחר שעברו קרוב לארבע שנים וכו' דברתי עמו ושאלתי ממנו שיגלה לי עשרה קפיטל הנ"ל, כי ידעתי שכבר הם נרשמים אצלו כנ"ל; ולא רצה, ואמר שיהיה עת אחר לזה, והלכתי מאתו.

אחר כך סמוך לאותו העת, בעת שהייתי אני בביתי בנעמרוב, אז גלה העשרה קפיטל תהלים לפני הרב [אהרון] דפה ברסלב ולפני חברי רבי נפתלי מנעמרוב,

תקוֹן הקדְמָה הַפְּלִי

ויחד אותם לעדות על זה; וכך אמר להם: היות בענין זה הידוע (הני ענין מקרה לילה חם ושלוש) גלפדים בודאי שלשה חלקי העולם, אני לוקח אתכם לעדות, ותדעו שאלו העשרה קפיטל תהלים מועילים מאד מאד לתקון קרי, והם תקון גמור ומועיל מאד מאד.

ויש מי שיקרה לו על ידי רבוי אכילה ושתיה, או על ידי חלשות ועיפות, או על ידי שאינו שכב פראוי, וכל זה אינו כלום (והוא כמו תינוק שמשתיין בשנה). גם יש ששומרים אותו מלמעלה ונצול מן המקרה, או שהמוזל שומר אותו ונצול; גם לפעמים נדמה להאדם בשנה בחלום כאלו הוא נפל, ואחר כך מתעורר משנתו, גם זה מן השמים שמצילין אותו מזה. רק מי שיקרה לו חם ושלוש מחמת הרהורים, מזה נבראים ממש קלפות חם ושלוש כמבאר בספרים; אבל מי שיאמר באותו היום אלו העשרה קפיטל תהלים בודאי יתקן בזה מאד מאד:

וכמה וכמה צדיקים גדולים שרצו לעמוד על ענין זה ונתנועו למצא לזה תקון גמור, וקצתם לא ידעו כלל מהו ענין זה, וקצתם התחילו לידע קצת בענין תקון זה

תקונו הקדמה הפללי

ונסתלקו לעולמם באמצע עסקם בזה, ולא גמרו; ולי עזר
ה' יתברך שזכיתי לעמוד על זה בשלמות.

וענין תקונו זה על-ידי אמירת העשרה קפיטל תהלים
הנ"ל הוא דבר חדש לגמרי, חדוש נפלא, כי הוא תקונו
נפלא ונורא מאד מאד. ומי שיוכל לילך למקוה ואחר כך
יאמרם - בודאי מה טוב, אך אפלו אם הוא אנוס שאי
אפשר לטבל, כגון שהוא חולה או בדרך, אף-על-פי-כן
אם יאמרם אשרי לו, כי הם תקונו גדול ונורא מאד. ואם
יאמרם בכונה כראוי - בודאי מה טוב, אך גם האמירה
בעצמה מסגל מאד.

ואמר: כי לא נודע זאת מיום בריאת העולם;
מסתמא הייתי רוצה לטבל זאת לגמרי, אך אי אפשר
זאת, לא בגשמיות ולא ברוחניות: בגשמיות אי אפשר,
כי היה צריך לטבל ולשנות הטבע של כלליות בני אדם
בתמידות, וזה דבר שאי אפשר, כי אפלו משה רבנו עליו
השלום וכיוצא שבטלו הטבע, היה רק לפי שעה ובדבר
פרטי, כגון קריעת ים סוף או בקיעת הירדן וכיוצא שהיה
רק לפי שעה, אבל לטבל הטבע של כלליות בני אדם, כי

תקונו הקבללי

הקדמה

כל אחד ואחד בהכרח לכבטל ולשנות הטבע אצלו, וגם צריך לכבטל ולשנות הטבע תמיד, וזה דבר שאי אפשר; וגם ברוחניות אי אפשר וכו'. אך העשרה קפיטל הם דבר נפלא ויקר ומועיל מאד.

גם יחד אותם לעדות, ואמר שגם כי ימלאו ימיו, אזי אחר הסתלקותו מי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל ויתן פרוטה לצדקה (נוסח אחר: עבד), אפלו אם גדלו ועצמו עונותיו וחטאיו מאד מאד חס ושלום, אזי אתאמין ואשתדל לארדך ולרחב להושיעו ולתקנו וכו', ואמר בזה הלשון: איך וועל מיד לייגען אין דער לענג און אין דער פרייט איך זאל איהם א טובה טהון, ביי די פאות וועל איך איהם ארויס ציהן פון שאול תחתיות; ואני חוק מאד בכל הדברים שלי, אך בזה אני חוק ביותר, שאלו העשרה קפיטל תהלים מועילים מאד מאד.

ואמר שהוא תקונו הקבללי; כי כל עברה יש לה תקונו מיוחד, אבל תקונו הנ"ל הוא תקונו הקבללי. גם אמר אז

תקונו הקדמה הפללי

שענינו הנ"ל של העשרה קפיטל תהלים יאמרו ויגלו בפני הכל.

ואמר: אף-על-פי שהוא דבר קל לומר עשרה קפיטל תהלים, אף-על-פי-כן גם זה יהיה כבד מאד לקים. וכן נתקיים עתה בעונותינו הרבים, שמחמת רבוי המחלקת רב ההמון רחוקים לקים זאת, והוא ז"ל הודיע כל זאת מקדם. ואנחנו עשינו מה שממל עלינו, להודיע התקון לכל החפץ להתתקן; וכל אחד הטוב בעיניו יעשה, השמיע ישמע והתדל יחדל, ואנחנו את נפשנו הצלנו.

... שהם תקון חדש לגמרי ולא ידע מזה שום נברא מימות עולם. ותאמרם בשם רבנו ז"ל, בכדי ששפתותיו יהיו דוקבות וכו' (סנהדרין צ:), אשר כל הצדיקים מתגעגעים לזה; ומזה אשר אלצוני לגלות כל הנ"ל. וזכותו יעמד לנו, ומכל פגמינו וצרותינו יתקננו ויושיענו, אמן בן יהי רצון:

ומבאר גם בהשיחות שאחר הספורי מעשיות, שהזהיר לאנשיו, שבשיקרה להם מקרה בלתי טהור חס ושלום שילכו תכף ומיד למקוה למבל,

תקונו הקדמה הפללי

כי על-ידי המקרה חס ושלום נעשה מה שנעשה, על בן טוב מאד שקדם שמתחיל להעשות מזה איזה דבר חס ושלום, שיקדים עצמו האדם ויטבל ויטהר עצמו.

וזהויר מאד לכל יתפחד האדם מזה כלל, כי הפחד והדאגות והמרה שחורות בענין זה מוזק מאד מאד. בפרט אחר שגלה אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל המסגלים לתקון חטא זה, אז אמר, שמי שיזכה לקים זאת לומר אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל באותו היום שיקרה לו חס ושלום, אזי בודאי יתקן חטאו, ושוב אל ידאג כלל.

גם היה מתלוצץ מאלו החסידים והיראים, שבשמיניע להם איזה הרהור, אזי הם מתפחדים שלא יבואו לידי מקרה, ומחמת זה הם רגילים בהתר - מחמת פחד שלא יבואו לידי מקרה, והוא ז"ל היה מתלוצץ מזה. ועקר בונתו היה, שהאדם צריך לבלי להתפחד ולהתירא כלל מדברים כאלו, ולבלי לחשב מחשבות כלל בענין זה, רק יהיה פגבור חיל לעמוד בנגד תאותו ויסיח דעתו מזה

תקונו הקדמה הפללי

לְגַמְרִי, וְאֵל יִתְפַּחַד כָּלֵל, וְה' הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה עִמּוֹ מִה
שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ חַפְזִין.

וְרַמְזוּ בְּדַבְרֵיכֶם שֶׁזֶה הָיָה בְּחִינַת פָּנִים שֶׁל דָּוִד הַמְּלֹכֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם בְּבֵת שֶׁבַע וְכו', וְלֹא בְּאֵר הַדָּבָר הַיְטִיב:

וּמְאֹד מְאֹד צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאֵל יִפְל
בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל מִשּׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם – אִף אִם יַעֲבֵר עָלָיו
מִה. וְאִם יִהְיֶה חֹזֵק בְּדַעְתּוֹ וְלֹא יִתְפַּחַד כָּלֵל וְלֹא יִחְשַׁב
מִחְשְׁבוֹת כָּלֵל (שְׂקוּרִין אִיבְעַר מִרַאכְמִין) וְיִלָּךְ בְּתַמּוֹ בְּשִׂמְחָה, יִזְכֶּה
לְסוּף לַעֲבֹר עַל הַכֵּל בְּשְׁלוֹם. וְדַבְרִים כְּאֵלוֹ אֵי אֶפְשָׁר
לְכַאֵר בְּכֶתֶב, וְעָרוּם יִבִּין לְאֲשׁוּרוֹ:

גַּם בְּלֹא זֶה הַזְּהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל בְּטַבִּילַת מְקוּהָ,
וְאָמַר שְׂבִימִים שְׂאִין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן כְּגוֹן בְּיוֹמֵי דְגִיסָן
וְכִיּוֹצֵא הַמּוֹבָאִים בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ אֶרֶץ חַיִּים, צְרִיכִין לְהִיּוֹת
רְגִיל בְּיוֹתֵר בְּטַבִּילַת מְקוּהָ (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קפ"ה). כֵּן נִזְכָּה לְקַיֵּם
כָּל דְּבָרָיו בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

בְּרַל יִקְרַת זְכוּת הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר כָּבַר הִלְכוֹ לְעוֹלָמָם,
אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר יִסְמְךָ עַל זְכוּתָם כֵּל יְמֵי חַיָּו

תקונו הקדמה הפללי

ולא יתיאש את עצמו מן הרחמים לעולם, ובכל מה שיעבר עליו כל ימי חייו, הן ברוחניות והן בגשמיות, יסמך על זכותם, וישא ידיו ולבו לאל אמונה ותפלה, ובדאי יושע; כל שפן "לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם", ובפרט כשהולכין על קבריהם הקדושים, כמובן מפרוש רש"י בפרשת 'שלח לה' על פסוק "ויבא עד חברון" (בפרק יג, כב), ופרש רש"י - והוא מאמר חכמינו ז"ל, שכלב לבדו הלך לשם להשתטח על קברי אבות - להצילו מעצת מרגלים, וכן מפרוש רש"י בפרשת 'ויחי' על פסוק "ואני בבאי מפרן" (בראשית מח, י) - והוא גם כן מאמר רבותינו ז"ל: "ואקברה שם" - ולא הולכתיה אפלו לבית לחם וכו'; וידעתי שיש בלבך עלי, אבל דע לה שפעל פי הדבור קברתיה שם - שתהא לעזרה לבניה; כשיגלה אותם נבזראדן, יהיו עוברים דרך שם, ויצאת רחל על קברה ובכתה ומבקשת עליהם רחמים, שנאמר (ירמיה לא, ט): 'קול ברמה נשמע' וגו', והקדוש ברוך הוא משיבה (שם, טו טז): 'יש שכר לפעלתך נאם ה', ושבו בנים לגבולם, עד כאן לשונו:

תקונו הקדמה הפללי

ובמסכתא סוטה דף י"ג איתא: ואמר רבי חמא בר חנינא, מפני מה נסתתר קברו של משה מעיני בשר ודם, מפני שגלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתיד בית המקדש לחרב ולהגלות את ישראל מארצם, שמא יבואו לקבורתו של משה באותה שעה ויעמדו בבכיה, ויתחננו למשה ויאמרו לו: משה רבנו עמד בתפלה בעדנו, ועומד משה ומבטל את הגזרה – מפני שחביבים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם וכו':

מפל זה מובן, אשר להיות על קברם ממש, מועיל ביותר ויותר מלהזכיר זכותם לכד ולבלי להיות על קברם ממש; כי גם להזכיר זכותם לכד גם בן גדול מאוד ומועיל מאוד, אבל להיות על קברם ממש, זאת מועיל ביותר ויותר בלי שעור, כמובן ממאמרי חכמינו ז"ל בדבר כ"ל ורחל אמנו, וממאמר חכמינו ז"ל מהסתרת קברו של משה רבנו עליו השלום, והבן:

בן נזכה לילד ולהשתטח על קברי הצדיקים, ולהרבות בעתה, ולשפד לבנו כמים נכח פני ה', אז בודאי בהם עולם נושע, אמן בן יהי רצון:

תקונו הקדמה **הַפְּלִי**

הַבְּטַחַת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה

רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה יַחַד שְׁנֵי עֵדִים
נְאֻמָּנִים, תַּלְמִידוֹ רַבִּי אֶהְרֵן
מִבְּרֶסֶלֶב וְתַלְמִידוֹ רַבִּי נִפְתָּלִי מִנְּעֵמְרוֹב,
וְהַבְּטִיחַ וְאָמַר בְּפִנְיָהֶם, שְׁמִי שְׂיִבּוּא עַל קִבְרוֹ
וְיֹאמַר שֵׁם אֱלוֹ הָעֶשְׂרֵה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים וְיִתֵּן
פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֵבֹרוֹ, אֲפֹלוֹ אִם גָּדְלוֹ וְעֲצָמוֹ
עֹנֹנֹתָיו וְחֲטָאָיו מְאֹד מְאֹד חֵם וְשְׁלוֹם, אֲזִי
אֶתְאַמֵּץ וְאֶשְׁתַּדֵּל לְאַרְךָ וְלִרְחֹב לְהוֹשִׁיעוֹ
וְלִתְקֵנוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: אֵיךְ וְעַל מִיךְ לִיִּיגְעַן
אֵין דָּעַר לְעֵנֵג אֹן אֵין דָּעַר בְּרִיִּט אֵיךְ זֶאֶל
אֵיהֶם אִ טוֹבָה טְהוֹן, בִּי דֵי פְּאוֹת וְעַל אֵיךְ
אֵיהֶם אַרְוִים צִיָּהֵן פּוֹן שְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת (אֲשַׁמְטָה
לְאַרְךָ וְלִרְחֹב לְהִיטִיב עִמּוֹ. בְּפִאוֹתָיו אֲמִשְׁכְּהוּ וְאוֹצִיאֵהוּ מִשְׂאוֹל
תַּחְתִּיּוֹת). וְאֲנִי חֲזַק בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁלִי, אֵךְ בְּזֶה
אֲנִי חֲזַק בְּיֹתֵר שְׂאֵלוֹ הָעֶשְׂרֵה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים

תקון הקדמה

הַפְּלִי

מועילים מאד מאד, ואמר שהוא תקון הפללי,
כי כל עברה יש לה תקון מיוחד, אבל תקון
הזה הוא תקון הפללי:

תקון רבנו זכרוננו לברכה

לומר העשרה מזמורי תהלים אלו:
ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז,
צ', ק"ה, קל"ז, ק"ג, לפגם הברית. ומי שזוכה
לאמרם באותו היום אין צריך לפחד, כי
בודאי נתתקן על-ידי-זה. ואמר רבנו ז"ל: דאם
ערשטע איז מקוה (הדבר הראשון מקוה), אך אפלו
אם הוא אנוס שאי אפשר לטבל במקוה, אף-
על-פי-כן יאמרם, כי הם תקון גדול ונורא:

תְּקוּנָה הַקְּדֻמָּה הַפְּלִילִי

יְהִי רְצוֹן קִדְמֵ אֲמִידַת תְּהִלִּים

(בְּשַׁבַּת יוֹם-טוֹב אֵין אֹמְרִים אוֹתוֹ)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדוֹד עֶבְדוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת, שֶׁתִּפְּנֶן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא, כְּאִלּוּ אִמְרָם דְּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֲצֻמוֹ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. וְיַעֲמֹד לְנֹו זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים, וְזְכוּת תְּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרֵאשִׁי תְבוֹת וּמִסּוֹפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאוֹתֵינוּ, וְלִזְמֹר עֲרִיצִים וְלַהֲכַרִּית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה, וְלַחֲבֵר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, וּמִשֶּׁם יִמְשֹׁךְ לְנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלְסַלַח חַטָּאוֹתֵינוּ וְלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שֶׁאִמְרָ מִזְמוֹרִים אֵלָיו לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה הַעֲבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהַעוֹלָם הַזֶּה קִדְמֵ זְמַנְנוּ עַד מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שִׁבְעִים שָׁנָה, בְּאִפְּן שְׁנוֹכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ. וְזְכוּת דְּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם

תקונו הקדמה **הפּלֵלי**

יגן עלינו ובעדנו שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה
שלמה לפניך. ומאוצר מתנת חנם חננו, כדכתיב וחנותי
את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו
אומרים לפניך שירה בעולם הזה, כך נזכה לומר לפניך
יהוה אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל-ידי אמירת
תהלים מתעורר חבצלת השרון ולשיר בקול נעים בגילת
ורנו, כבוד הלכנון נתן לה הוד והדר בבית אלהינו,
במהרה בימינו, אמן סלה:

קדם שיתחיל באמירת העשרה מזמורים יאמר זה:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו,
לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל
הצדיקים האמתיים שכני עפר קדושים אשר בארץ המה,
ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם, נחל נבע מקור
חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, אשר גלה ותקן לומר אלו
העשרה מזמורי תהלים בשביל תקונו הברית, זכותו יגן
עלינו ועל כל ישראל אמן:

תְּקוּן הַפָּלֵי

טז

טוב לומר זאת לפני אמירת תהלים:

לְכוּ בְּרַנְנָה לַיהוָה, בְּרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ
בְּתוֹרָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גְּדוֹל יְהוָה, וּמִלְכָּה
גְּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

תְּרִינֵי מִזְמֵן אֵת פִּי לַהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֵת בּוֹרְאֵי,
לְשֵׁם יְחִוּד קְדוֹשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵיתָהּ בְּדַחֲלוֹ
וּרְחִימוּ, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז

א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי
בְּךָ:

ב אִמְרַת לַיהוָה אֲדַנֵּי אֶתָּה, טוֹבָתִי בַּל
עָלִיךָ:

ג לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּוֶה, וְאֲדִירֵי

תְּקוּן טז הַפָּלִי

כָּל חֲפָצַי בָּם:

ה יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מְהֵרוּ, בַּל
אֶסִּיד נִסְפִיָּהֶם מִדָּם, וּבַל אֲשֵׁא אֶת
שְׁמוֹתֶם עַל שְׂפָתַי:

ה יְהוּה מָנַת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אֶתָּה תוֹמִיד
גּוֹרְלִי:

ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בִּנְעָמִים, אֵף נִחַלַת
שְׂפָרָה עָלַי:

ו אֶבְרַךְ אֶת יְהוּה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֵף
לִילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי:

ה שׁוֹיִתִּי יְהוּה לְנִגְדֵי תְּמִיד, כִּי מִיִּמִּינִי
בַּל אֲמוֹט:

תְּקוּן לֵב הַכֹּלֵלִי

לְכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אַף בְּשָׂרִי
יִשְׁכַּן לְבַטָּח:

כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל, לֹא תִתֵּן
חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת:

תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׂמֻחוֹת
אֶת פְּנִיךָ, נַעֲמֹת בְּיַמִּינְךָ נֹצֵחַ:

לֵב

לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי גִשׁוּי פִּשְׁעַי,
כְּסוּי חַטָּאת:

אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עֵז,
וְאֵין בְּרוּחוֹ רִמְיָה:

תְּקוּן לֵב הַפְּלִי

א כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוּ עַצְמוֹ, בְּשֹׂאנֹתַי כָּל
הַיּוֹם:

ב כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ, נְהַפְךָ
לְשֹׂדֵי בְּחַרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה:

ג חָטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי,
אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה,
וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חָטָאתִי סֵלָה:

ד עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהִים לְעַת
מִצָּא, רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים אֱלֹהִים לֹא
יִגִּיעוּ:

ה אַתָּה סֵתֵר לִי*, מִצַּר תִּצְרַנִּי, רַגְנֵי פִלֵּט

* כאן צריך להפסיק מעט (עיין בלקומי מוהר"ן חלק א'
סימן רי"ג).

תְּקוּן לֵב הַפֶּלִי

תְּסוּבְּנֵי סֵלָה:

ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה תֵּלֵךְ,
אֵינֶעֱצֶה עֵלֶיךָ עֵינַי:

ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפֶרֶד אֵין הָבִין,
בְּמַתְג וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב
אֵלֶיךָ:

י רַבִּים מְכֹאזְבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטָח
בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּנֵנוּ:

יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנֵנוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל:

תְּקוּן מִזָּא הַפְּלִי

מִזָּא

- א לְמַנְצַחַת, מִזְמוֹר לְדָוִד:
ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה
יְמַלְטֵהוּ יְהוָה:
ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֵּהוּ, וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ,
וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
ד יְהוָה יִסְעֶדְנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כֹּל
מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֹת בְּחַלְיוֹ:
ה אֲנִי אִמְרֹתֵי יְהוָה חֲנַנִי, רַפְּאֵה נַפְשִׁי
כִּי חָטָאתִי לָךְ:
ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מִתִּי יָמוֹת וְאָבֵד
נַשְׁמוֹ:

תְּקוּן מִזָּה הַפְּלִילִי

וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֵא יְדַבֵּר, לְבוֹ
יִקְבֹּץ אָזֶן לוֹ, יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר:

ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שִׁנְאָי, עָלַי
יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי:

ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא
יֹסִיף לָקוּם:

י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחַחְתִּי בּוֹ,
אוֹכֵל לְחֶמֶי הַגְּדִיל עָלַי עָקֵב:

יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֶמְהָ
לָהֶם:

יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא
יִרְעֵ אֵיבֵי עָלַי:

תְּקוּן מִבַּ הַפְּלִי

י וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי, וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם:

יד בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב

א לְמַנְצַחַת, מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי קָרַח:

ב כָּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקוֹ מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי
תִּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:

ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מְתֵי
אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים:

ד הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה,

תְּקוּן מִבְּ הַפְּלִילִי

- בְּאָמַר אֱלֹהִים כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהִים:
- ה אֱלֹהִים אֲזַכְּרֶה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי
אֶעֱבֹר בַּסֶּף, אֲדִידִים עַד בֵּית אֱלֹהִים,
בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגֵג:
- ו מֵה תִשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתִהְיֶה עָלַי,
הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲדַנּוּ
יִשׁוּעוֹת פְּנִי:
- ז אֱלֹהִים עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל בֵּן
אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יְרֵדָה, וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר
מִצְעֵר:
- ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִים,
כָּל מִשְׁבָּרִים וְגִלְיָד עָלַי עֲבְרוּ:

תְּקוּן נט הַפְּלִילִי

ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסֶדּוֹ, וּבַלַּיְלָה
שִׁירָה עָמִי תִפְּלֶה לְאֵל חַיִּי:

י אֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי,
לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב:

יא בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנֵי צוּרְרֵי,
בְּאִמְרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיֶה אֱלֹהֶיךָ:

יב מָה תִּשְׁתַּוְּחֵחֵי נַפְשִׁי וּמָה תִּתְּהַמֵּי
עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי עוֹד אֹדְנֵנוּ
יְשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

נט

יג לְמַנְצָחַ אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם,

תְּקוּן נט הַפְּלִי

בְּשֶׁלַח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַפֵּית
לְהַמִּיתוּ:

ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי, מִמֶּתְקוֹמֵמִי
תִּשְׁבְּבֵנִי:

ג הַצִּילֵנִי מִפַּעְלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים
הוֹשִׁיעֵנִי:

ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יַגִּירוּ עָלַי עֲזִים,
לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוּה:

ה בְּלִי עֵוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנִי, עוֹרָה לְקַרְאֹתִי
וּרְאָה:

ו וְאַתָּה יְהוּה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם, אֵל

תְּקוּן נט הַפְּלִילִי

תְּחַזַּן כָּל בְּגָדֵי אָוֶן סְלָה:

י יָשׁוּבוּ לְעָרֵב, יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּכְבוּ
עִיר:

ח הִנֵּה יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שָׁמַע:

ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל
גוֹיִם:

י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁמֶרֶה, כִּי אֱלֹהִים
מִשָּׁנָבִי:

יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדָּמְנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי
בְּשַׁרְרֵי:

יב אֵל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי, הִנֵּיעֵמוּ

תְּקוּן נט הַפְּלִי

בְּחִילָךְ וְהוֹרִידְמוּ, מְגַנְנוּ אֲדָנִי:

י חַטָּאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַיִמוּ, וְיִלְכְּדוּ

בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

ד פִּלֵּה בְּחֶמֶה פִּלֵּה וְאֵינְמוּ, וְיִדְעוּ כִּי

אֱלֹהִים מִשָּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ

סְלָה:

ט וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב, יֶהְמוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּכְבוּ

עִיר:

ט הָפָה יִנְיַעוֹן לְאָכֵל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ

וַיִּלְיִנוּ:

י וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאֲרִיז לְבַקֵּר חֶסֶדְךָ,

כִּי הָיִיתָ מְשֻׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי:

תְּקוּן עַז הַכֶּלֶלִי

י"ח עַזֵי אֱלֹהִים אֲזַמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנֵבֵי
אֱלֹהֵי חֲסָדִים:

עז

- א לְמַנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן, לְאַסֵּף מִזְמוֹר:
ב קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלֵי אֵל
אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנֵּי דְרִשְׁתִּי, יָדֵי לִילָה
נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנָּה הַנְּחַם נַפְשִׁי:
ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה
וְתִתְעַשֵּׂף רוּחִי סֵלָה:
ה אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא

תְּקוּן עַד הַפְּלִי

אָדָּבֶר:

ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:

ז אֲזַכֶּרָה נִגְיַנְתִּי בַּלֵּילָה, עִם לִבִּי

אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:

ח הֲלֵעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסֹּף

לְרִצּוֹת עוֹד:

ט הָאָפֶס לְנִצַּח חֲסֵדוֹ, נֹמֵר אֲמַר לְדָר

וְדָר:

י הַשְּׂכַח חַנוּת אֵל, אִם קָפִיז בְּאָרֶץ

רַחֲמָיו סֵלָה:

יא וְאֲמַר חִלּוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן:

יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכֶּרָה מִקֶּדֶם

תְּקוּן ע"י הַפְּלִי

פְּלֹאֲךָ:

י' וְהִגִּיתִי בְּכֹל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה:

ד' אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרַכְּךָ, מִי אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים:

ט' אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֹא, הוֹדֵעַת
בְּעַמִּים עֲזָךְ:

ט"ז גְּאֻלַּת בְּזִרוּעַ עַמְּךָ, בְּנִי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף
סָלָה:

י"א רְאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּךָ מַיִם יַחִילוּ,
אִף יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת:

י"ח זְרַמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים,

תְּקוּן א הַפְּלָלִי

אף חֲצִצְיִיד יִתְהַלְכוּ:

י קוֹל רַעְמָד בְּגִלְגַּל, הַאִירוּ בְּרָקִים

יִתְבַּל, רַגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:

ב בָּיִם דְּרַכָּה, וְשִׁבִילָהּ בְּמוֹם רַבִּים,

וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ:

ג נְחִית כִּצְאֵן עֲמָד, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ

א תְּפַלֶּה לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי

מְעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וּדְר:

ב בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִיל לֶאֱרֶץ

יִתְבַּל, וּמְעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

תְּקוּן א הַפְּלָלִי

ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד דְּבָא, וְהֵאמֵר שׁוּבוּ
בְּנֵי אָדָם:

ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ, כִּיּוֹם אֶתְמוּל
כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמֹרֶה בַּלַּיְלָה:

ה זְרַמְתֶּם שָׁנָה יְהִי, בַּבֶּקֶר פֶּחָצִיר
יְחֻלֶּף:

ו בַּבֶּקֶר יֵצֵיץ וְחֻלֶּף, לָעֶרֶב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ:
ז כִּי כָלִינוּ בְּאַפָּךָ, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:

ח שָׁתָה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עַל־מְנוּ לְמֵאוֹר
פְּנֶיךָ:

ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כָּלִינוּ
שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָה:

תְּקוּן ז הַפְּלִי

יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם
בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲמֵם עָמַל
וְאִזָּן כִּי גַז חֵישׁ וְנַעֲפָה:

א מִי יוֹדֵעַ עֵז אֶפְדָּה, וּכְיִרְאֵתְךָ עֵבֶרְתְּךָ:
ב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַעַ, וְנִבְא לְכַב
חֲכָמָה:

ג שׁוֹבָה יְהוּה עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל
עֲבָרֶיךָ:

ד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְר חֲסִדֶיךָ, וְגִרְנָנָה
וְנִשְׁמָחָה בְּכֹל יָמֵינוּ:

ה שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ
רָעָה:

תְּקוּן קה הַפְּלִי

יִרְאֶה אֵל עַבְדֶּיךָ פְּעֻלָּה, וְהִדְרִךְ עַל
בְּנֵיהֶם:

וַיְהִי גַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה

א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:

ב שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל
נַפְלְאוֹתָיו:

ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׁמַח יְב

תְּקוּן קה הַפְּלִילִי

מִבְּקֵשֵׁי יְהוָה:

ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹזוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד:

ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפֶּתְיוֹ
וּמִשְׁפְּטֵי פִּיו:

ו זֶרַע אֲבֹרָהֶם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכֹל הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו:

ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי
דוֹר:

ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבֹרָהֶם, וַיִּשְׁבַּעְתּוּ
לְיִשְׁחָק:

י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל

תְּקוּן קה' הַפְּלִי

בְּרִית עוֹלָם:

א לֵאמֹר, לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבְל
נַחֲלֹתְכֶם:

ב בְּהֵיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים
בָּה:

ג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל
עַם אֲחֵר:

ד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיִּזְכַּח
עֲלֵיהֶם מַלְכִים:

ה אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי, וְלִנְבִיאֵי אֵל
תִּרְעוּ:

ו וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטְּהָ לָחֵם

תְּקוּן קה הַפְּלִי

שָׁבֵר:

י שְׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ, לְעֵבֶד נִמְכָּר
יֹסֵף:

יח עֲנֵנו בְּכָבֵל רִגְלוֹ, בְּרוֹזַל בָּאָה נַפְשׁוֹ:

יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה
צִרְפְּתָהּ:

כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֶהוּ, מִשָּׁל עַמּוּם
וַיִּפְתַּחֶהּ:

כא שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ:

כב לְאִסֵּר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲכֵם:

כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ חָם:

תְּקוּן קה הַפֶּלֶלִי

כד וַיִּפְרַת אֶת עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצֵמֵהוּ מִצָּרוּי:

כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ, לְהִתְנַכֵּל
בְּעַבְדֵיּוֹ:

כו נִשְׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ:

כז שָׁמּוּ בָּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים
בְּאֶרֶץ חָם:

כח נִשְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֶׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת
דְּבָרוֹ:

כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם, וַיָּמַת אֶת
דִּגְתָּם:

ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֹדְעִים, בְּחֻדְרֵי

תְּקוּן ק"ה הַפָּלִי

מִלְכִיָּהִם:

אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם:

נָתַן גְּשֶׁמֶיהֶם בָּרָד, אִשׁ לַהֲבוֹת
בְּאֶרְצָם:

וַיַּךְ גְּפָנִים וּתְאֵנֹתָם, וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם:

אָמַר, וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסֹּפֵר:
וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי
אֲדָמָתָם:

וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל
אוֹנָם:

וַיּוֹצִיָאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשֹׁכְטָיו

תְּקוּן קה הַפְּלִי

בוֹשֵׁל:

לח שָׂמַח מְצַרִּים בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פְּחָדָם
עֲלֵיהֶם:

לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאִשׁ לְהָאִיר לַיְלָה:
מז שָׁאַל וַיָּבֵא שָׁלוֹ, וְלַחֵם שָׁמַיִם
יִשְׁבִּיעֵם:

מזא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר:

מכ כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדִישׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם
עֲבָדָיו:

מנ וַיִּוצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו:
מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים

תְּקוּן קְלוֹ הַפָּלִי

יִרְשׁוּ:

מִה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּי, וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ,
הַלְלוּיָהּ:

קְלוֹ

א על נְהָרוֹת בְּכָל שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ,
בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:

ב על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ כַּנְרוֹתֵינוּ:

ג כִּי שֵׁם נִשְׁאַלְנוּ שׁוֹכֵינוּ דְבָרֵי שִׁיר
וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֻחָהּ, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר
צִיּוֹן:

ד אִידֵךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדַמַּת

תְּקוּן קלו' הַפְּלִי

יְבָר:

ה אִם אֶשְׁכַּחְדָּ יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
ו תִּדְבֶק לְשׁוֹנֵי לְחִפֵי אִם לֹא אֶזְכְּרֵנִי,
אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ
שְׁמֹחֲתִי:

ז זְכֹר יְהוָה לְבָנֵי אֲדוּם אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד
הַיְסוּד בָּהּ:

ח בַּת בְּבַל הִשְׁדוּדָה, אֲשֶׁרִי נִשְׁיֵשְׁלַם
לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שֶׁגְּמַלְתָּ לָנוּ:
ט אֲשֶׁרִי שִׁיֵּאֲחֹזוּ וְנִפְּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל
הַפְּלַע:

תְּקוּן קַנ הַפְּלִי

קנ

קנ

א הַלְלוּהָ, הֵלֵל אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ
בְּרִקיעַ עִזּוֹ:

ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב
גְּדָלוֹ:

ג הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל
וְכִנּוֹר:

ד הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֶגְב:

ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה:

ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהִלַּל יְיָ, הַלְלוּהָ:

תְּקוּן תְּפִלָּה הַפְּלִי

אַחַר הַקְּרִיאָה יֹאמַר בְּסוּקִים אֵלּוּ:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ,
וְגַל יַעֲקֹב וְשִׂמְחַח יִשְׂרָאֵל: וְהַשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה,
מְעוֹז מִבַּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרם יְהוָה וַיַּפְלְטֵם, וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים
וַיֹּשִׁיעֵם, כִּי חָסוּ בוֹ:

זֹאת הַתְּפִלָּה מִצְאָנוּ בְּאַמְתַּחַת הַתְּתֻבִים
וְהִיא מְעֵט הַפְּמוֹת וְרַב הָאֵיכוֹת:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲלֵת הָעֲלוֹת וְסִפַּת
כָּל הַסְּבוֹת, אֲנִי לְעֵלָּא לְעֵלָּא
מִן כָּלָּא, וְלִית לְעֵלָּא מִנְּךָ, דְּלִית מִחֲשָׁבָה
תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָּל, וְלָךְ דְּמִיָּה תְּהֵלָּה, וּמְרוּמִם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתְּהֵלָּה. אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ אוֹתָךְ
אֲבַקֵּשׁ, שְׁתַּחֲתוּר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ,
דְּרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת שְׁלִי

תְּקוּן תַּפְּלָה הַכֶּלְלִי

בְּמִקוֹם שְׁאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ יְדַע
תַּעֲלָמוֹת, וּבִדְרֹךְ וּנְתִיב הַזֶּה תֵּאִיר עָלַי אוֹרְךָ,
לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי
רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרוּאִים,
לְבִלִי לַחֲשֵׁב בְּמַחְשַׁבְתִּי שׁוּם מַחְשַׁבַת חוּץ,
וְשׁוּם מַחְשַׁבָּה וּבִלְבוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ,
רַק לְדַבֵּק בְּמַחְשַׁבּוֹת זְכוֹת צְחוֹת וּקְדוּשׁוֹת
בְּעִבּוֹדְתְךָ בְּאַמֶּת בְּהִשְׁתַּתְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ. הֵט לְבִי
אֶל עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת.
וּמְצַלּוֹת יָם תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גְּדוֹל [חַיִּישׁ] קַל
מִהֲרָה, תְּשׁוּעַת יְהוָה כְּהֶרֶף עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר
הַחַיִּים כָּל יְמֵי הַיּוֹתֵי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְאַזְכֶּה
לְחַדֵּשׁ נְעוּרֵי הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁךְ, לְהַחְזִירֵם
אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי
בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר
בְּהִיכָלוֹ, כִּלּוֹ אֲמַר כְּבוֹד, אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד: